

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. évi június hó 30. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2015. évi február hó 4. napján kihirdetett 3.B.465/2014/26. számú ítéletét megváltoztatja,

a szabadságvesztés büntetés mértékét 11 (tizenegy) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen a vádlott védője a bűncselekmény eltérő minősítése és a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést, annak indoklásában a vádlott cselekményének életveszélyt okozó testi sértés bűntettekénti minősítését kérte. A vádlott a fellebbezés bejelentésére nyitva álló 3 napon belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tett. Az ügyész a törvényi középértéket meghaladó büntetés kiszabásáért fellebbezett, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában a bűnösségi körülmények pontosítását, a fő-és mellékbüntetés mértékének a felemelését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések elbírálására a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülést tűzött, melyen a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője, valamint a vádlott védője a fellebbezéseiket fenntartották.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást. Az általa rögzített tényállás azonban kis részben hiányos, és az kis részben ellentétes is az iratok tartalmával (Be. 351. § (2) bekezdés b/ és c/ pont), ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - helyesbíteni, illetve kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- A vádlott bűncselekmény elkövetéskori kóros ittassága kizárható (igazságügyi orvosszakértői vélemény nyomozati iratok 321. oldal).

- A vádlott a ... nevű sörözőben - mint ahogy azt az ítélet indokolása a 12. oldal 1. bekezdésében tartalmazza is - T3-be „ok nélkül belekötött, olyan kijelentést tett, hogy megöllek te zsidó, és azt, hogy mindjárt megöllek.” (nyomozati iratok 383. oldal).
- A ... Sörözőből a vádlott T1 és T2 féltestvérével távozott.
- A vádlott útközben féltestvérével összeveszett, aki ezt követően magukra hagyta őket, s így ketten indultak a belváros irányába (a vádlott - ítélet 5. oldal alulról 2. bekezdésében feltüntetett - vallomása, illetve T1 nyomozati vallomása).
- Az 1989. június 27-én született S1 sértett a bűncselekmény elszenvedésekor közepes fokban ittas állapotban volt (S1 sértett tárgyalási és nyomozati vallomásai).
- Az ítélet tábla a tényállás részének tekinti az ítélet 13. oldal 7. bekezdését, mely szerint „az érsérüléssel járó sérülés hossza (mélysége) körülbelül 6-6,5 cm-re tehető (igazságügyi orvosszakértői vélemény).
- A sértetten „a nyak bal oldalán lévő, jól látható terjedelmes heg esztétikai károsodásként értékelendő (tárgyalási anyag 16. sorszám alatti igazságügyi orvosszakértői vélemény).

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Eleget tett a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte. Részletes és meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az ítélet tábla a törvényszék indokait osztja azzal, hogy a törvényszék által a 2014. december 10. napján tartott tárgyaláson kihallgatott T4 tanú vallomása a ... Sörözőnél történtek vonatkozásában a törvényszék tényállását erősítette meg.

A vádlott védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezésében új tény, illetve új bizonyítékot nem jelölt meg, az kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadja, mely megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet tábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, s törvényes az általa megvalósított cselekmény jogi minősítése is, mely utóbbi körben a törvényszék által kifejtettekkel - a védői érveléssel szemben - az ítélet tábla mindenben egyetért, azok kiegészítésre sem szorulnak.

Helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, további súlyosítóként szükséges értékelni még, hogy a vádlott a teljességgel motiválatlan cselekményét feltételes szabadsága leteltét követően röviddel - 9 nap múlva - követte el.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség álláspontját az ítéletábra nem osztotta, hiszen súlyosító körülményként más eljárások hatálya alatti elkövetés figyelembe nem vehető, mivel ezen eljárások jelenleg még folyamatban vannak, és az az ártatlanság vélelmét sértene.

A törvényszék a büntetés mértéke kérdésében nem adta indokát annak, hogy az általa meghatározott szabadságvesztést miért a büntetési tétel középértékéhez közeli, de azt el nem érő tartamban szabta ki. A nagy számú és nyomatékú súlyosító körülmények mellett szinte súlytalan az egyébként befejezett és közeli kísérlet, mint enyhítő körülmény, ezért az ítéletábra a vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, s a bűnösségének a fokát is szem előtt tartva a középértéket meghaladó - 11 évre - súlyosította a vádlott börtönbüntetését a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával. Az így kiszabott fő- és mellékbüntetés összehatásában szükséges a Btk. 79. §-ában írt célok eléréséhez, míg értelemszerűen a vádlott védője által kért enyhítés szóba sem kerülhet.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 92. § (1), illetve (2) bekezdéseinek alapszik.

Debrecen, 2015. évi június hó 30. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.465/2014/26. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2015. évi június hó 30. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó.